

مسابقه بین المللی و یک فراخوان بین المللی دیده می شود، همین موقعیت یک دستاورد برای شرکت مجری یا پیمانکار یا مدیر آن پروژه است. به عنوان مثال «بل طبیعت» در تهران توسط خانم مهندس جوانی طراحی و توسط شهرداری اجرا و به یکی از جاذبه های گردشگری، بین المللی شهرمان تبدیل می شود. این پروژه جوایز جهانی مختلفی از جمله جایزه جهانی خشت طلایی تهران را کسب کرده است. بنابراین طراح و سازنده پروژه در سطح بین المللی مطرح می شود و همین فرصت را برای دعوت و مشارکت در اجرای پروژه های بعدی فراهم می سازد.

هنوز اعتبار جایزه مادر سطح بین المللی به حد مناسبی نرسیده است. جایزه ما جایزه جوانی است. دوره اول به صورت پایلوت در سطح تهران بود، به نحوی که سال ۹۴ فقط پروژه های سطح شهرداری تهران شرکت داشتند و هیچ فراخوانی داده نشد. با استقبال و علاقه مندی شهرها در سال دوم، جایزه را گسترش دادیم و شهرهای بیرونی نیز شرکت کردند. در واقع انتظار ما این است که سال به سال رشد کند به شرط اینکه حمایت مناسب داشته باشیم. فضای سیاسی، مدیریتی، اقتصادی و تحولات بین المللی همه باید دست به دست هم دهند تا این حمایت شکل بگیرد و جایزه تقویت شود. شاید بعد از ۱۰ سال بتوان ارزیابی بهتری داشت چون تلاش ما این است که حامیان مناسب در بخش های دولتی، مدیریت شهری و خصوصی شناسایی شود تا در پیشبرد این پروژه کمک کنند. اگر به لحاظ معنوی، سیاسی و مادی حمایت کنند طبیعتاً ما سال به سال فضای بهتری را خواهیم داشت و اعتبار جایزه تقویت خواهد شد.

یکی از معضلات ما منابع مالی است. در حال حاضر بخاطر مسائل مالی و محدودیت ها، نمی توانیم حتی کشورهایی که پروژه های آنها وارد لیست نهایی می شوند را به تهران بیاوریم چون نیاز به منابع مالی زیادی دارد. در کشورها و شهرهای توسعه یافته تر، بخش خصوصی حمایت خوبی از این حوزه ها دارد و در اصل همان بحث مشارکت های اجتماعی است. بخش خصوصی شامل شرکت ها، پیمانکارها و فعالان اقتصادی و به ویژه آنهایی که مرتبط با آن حوزه شهری هستند. بانک ها، مؤسسات اعتباری، شرکت های هواپیمایی، بیمه ها و هتل ها هر کدام به نوعی آن را مورد حمایت قرار می دهند و سپس یک هم افزایی اتفاق می افتد که اثر خودش را دارد.

■ یکی از بازوهای مهم جشنواره، داوران هستند و معمولاً سؤال های بسیاری پیرامون هیأت داوران و نحوه داوری آنها وجود دارد. هیأت داوران در این جشنواره چه معیارهایی برای بررسی و ارزیابی دارند؟

برای اینکه این جایزه به مرحله نهایی برسد چند گام داریم. گام اول ثبت نام این پروژه با استفاده از فراخوان ارائه شده است. معمولاً شهرهای علاقه مند به مشارکت، تجارب و پروژه های مورد علاقه خودشان را در سایت جشنواره ثبت می کنند و با از طریق ایمیل برای دبیرخانه جایزه ارسال می کنند. در ابتدای کار اطلاعات دریافتی تجارب و پروژه ها توسط هیأت علمی و کارشناسی دبیرخانه بررسی و تشخیص اولیه قرار داده می شود که آیا اطلاعات به درستی ارسال شده و پروژه ها واجد قابلیت های اولیه برای ورود به فرآیند داوری هستند؟ در بسیاری از موارد تشخیص داده می شود که پروژه فاقد ویژگی های مورد نیاز

■ سوال آخر، چرا عنوان خشت طلایی برای جایزه انتخاب کرده اید؟

وقتی طرح، پروژه یا ابتکاری پایه گذاری می شود، انتخاب نام آن مهم است. چرا که نامگذاری بخشی از هویت آن پروژه را می سازد. در سال ۱۳۹۴ که این پروژه متولد شد، یکی از پیشنهادات در مورد نامگذاری این بود که چون پروژه پیرامون فضای ساخت و ساز، ساختمان، مسکن و شهرسازی است و در اکثر مناطق و آثار به جای مانده از تمدن باستانی ما، از «خشت» به عنوان کوچک ترین واحد ساخت و ساز در بناهایمان استفاده شده است، لذا از واژه خشت و عنوان «خشت طلایی» استفاده شد که نشان دهنده نوعی مسابقه و برتری جویی در تمدن سازی معاصر و توسعه شهرهایمان باشد.

تندیس جایزه هم نمادی از خشت به رنگ طلایی است که نشان دهنده هویت و دیرینه تمدن ما است. بر اساس اطلاعات موجود، یکی از اقلامی که در موزه سازمان ملل نگهداری می شود «خشتی» است که از میان یکی از بناهای تاریخی ما توسط رئیس جمهور وقت به دبیر کل سازمان ملل هدیه داده شده است. «خشت» جایگاه خاصی در میان ساکنان در فلات ایران دارد و تا حدودی هم مورد توجه افکار عمومی است. البته مخاطبان مستقیم این جایزه، مردم و شهروندان عادی نیستند بلکه شهردارها، مدیران و کارشناسان و متخصصان شهری اند ولی امیدواریم شهروندان تهرانی نیز از آثار و برکات برگزاری چنین رویدادهایی بهره مند شوند و نتایج آن در ارتقای کیفیت شهرها و زندگی شهروندان، تأثیر گذار باشد.

هستند. مثلاً موضوعات خیلی دم دستی و ساده ای را معرفی کرده اند که ارزش چندانی ندارد و یا پروژه ها و تجارب بسیاری از معارفی که ده اند که قابلیت اجرا در شهرها و مکان های دیگر را ندارد. در حالی که یکی از معیارهای ارزیابی این است که پروژه قابلیت تکرار پذیری داشته باشد. اگر شهری بر اساس شرایط خاص خودش پروژه ای را اجرا کرده که برای بقیه شهرهای دنیا قابلیت اجرا و تکرار پذیری ندارد، کنار گذاشته می شود. اما برخی پروژه ها، با لحاظ اقتضائات و شرایط بومی، قابلیت تکرار دارند. تعداد ۱۰ معیار برای داوری وجود دارد که یکی از آنها بحث تکرار پذیری است. بنابراین در وهله اول پروژه ها غربال می شوند و تعدادی از پروژه ها ریزش می کند. پروژه های باقیمانده پس از غربالگری، برای هیأت داوران مرحله اول جهت ارزیابی و داوری ارسال می شود.

هیأت داوران ترکیبی از اساتید و کارشناسان و مدیران شهری هستند که در یک حوزه و محورهای مختلف دارای تخصص هستند. پس از ارزیابی اولیه توسط هیأت داوران در هر ۷ محور، داوران به یک لیست کوتاه و در نهایت در هر محور به ۳ پروژه و در مجموع ۲۱ پروژه می رسند. در مرحله نهایی نیز، داوران این مرحله، پروژه ها را از نظر اول تا سوم امتیاز بندی و معرفی می کنند. البته این امتیاز وجود دارد که داوران به این نتیجه برسند که در یک محور هیچ کدام از پروژه ها صلاحیت برنده شدن را ندارند. گاهی اوقات نیز لزوماً ۳ پروژه برنده برای محور اعلام نمی شود. بسته به نظر هیأت داوران، تا سقف سه پروژه در هر محور و جمعاً ۲۱ پروژه می تواند معرفی شود.